

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Cap. I. De Electione Imperatoris Justini, & de ejus moribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΕΥΑΓΓΡΙΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΕΠΙΦΑΝΕΩΣ,

καὶ ἀπὸ ἐπαρχῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τόμ. 5. σέμ. 5.

EVAGRII

SCHOLASTICI

EPIPHANIENSIS,

Et ex Præfectis

ECCLESIASTICÆ

HISTORIÆ

LIBER QUINTUS.

Κεφ. α΄.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀναρρήσιμος ἔστιν ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ.

Ὅταν μὲν δὴ ἰουστινιανὸς ἀπαξάπαντα ταράχῃ καὶ θορύβῳ πληρώσας, καὶ τὰ πύργια τῶν πρὸς τὰ τέρμαθα τῆς βίβης κομισάμενος, ἐς τὰ κατώτατα μεταχώρησε δικαιοσύνην. ὁ δὲ γενεῆς ἰουστίνου, ἀδελφοῦ δὲ μητρὸς καθεστώς, τὴν Ἰουδαϊκὴν αὐτῆς ἐμπειρίαν, ὃν κεροπαλάτῳ ἡ Ῥωμαίων λέγει Φωνή, μετ' αὐτὸν τὴν ἀλαργίδα παρὰ ἀλλοδαποὺς ἔτε τὴν δωρεῶσιν ἰουστινιανῶν, ἔτε τὴν ἀναρρήσιμον ἰουστινιανῶν, πλὴν τῶν ἀμφ' αὐτὸν, μέχρις ἔτι τὴν ἰπποδρομίαν ἐφάνη τὰ νόμιμα τῆς βασιλείας δρᾶσιν τε καὶ περὶ μῆδος. ὡς δ' ἐν ταῦτα γέγονε, μηδ' ἐνός παλῖά πασι νεωτεριζέντος, ἐπανῆκε μὲν καὶ τὴν αὐλήν πρῶτον δὲ ποιῆται κέλδυσιν, ὅθεν ἀπαλλαγῆσιν οὐκ ἐπιεικέμενος ἱερέας ἀφῆσαν πρὸς ὅθεν οἰκίαις θρόνων, ἐφ' ἃ τὰ εἰωθότα θρησκείῃν μηδ' ἐνός παρὰ τὴν πίσιν κανεργαμένα. καὶ τῶν μὲν ἀξιόλογον αὐτῶν ἐπράχθη. ὡς δὲ γε τὸν βίον ἐκδεδητήμενος, καὶ τυφλαῖς ἀτεχνῶς καὶ ἡδοναῖς ἐκ τόποις ἐγκαλινομένη. ἀλλοτριῶν τε χερμάτων διάπυρος ἐραστῆς, ὡς πάντα κέρδ' ἀθέσμη ἀπεμπολέην, μηδ' ἐπὶ ταῖς ἰερωσύναις τὸ θεῖον εὐλαβέμενος, ἀς τοῖς πρῶτον ἔχον ἐπίπρασκεν, ὡς καὶ ταύτας ἀναφάνδον τιθέμενος. θράσος δὲ καὶ δειλία ταῖς κακίαις κραζόμενος, πρῶτον ἰουστίνου προσήγη τυχάνοντα, καὶ πολὺ κλέος παρὰ πᾶσιν ἔχοντα, παρὶ τε ἐμπειρίαν πολέμων καὶ τὰς ἀλλὰς ἀξιώσεως,

B

CAPUT PRIMUM.

De electione Imperatoris Iustini, & de ejus moribus.

HINC igitur in modum Justinianus, cum cuncta tumultu ac perturbationibus implevisset, & pro his factis congruam mercedem sub exitum vitæ retulisset, ad parata apud inferos supplicia migravit. Justinus verò sororis ejus filius, cum Imperialis palatii custodiam gereret, quem Romani Curopalaten vocant, statim post illius obitum purpuram sumpsit, cum nec obitum Justiniani, nec electionem Justiniani quis quæ adhuc nosset, præter ejus familiares. Donec in Circensi spectaculo apparuit, ea quæ Imperatoris sunt, acturus simul & suscepturus. Quibus peractis, cum nihil prorsus tentatum esset, ipse quidem in palatium regressus est. Primum verò edictum promulgavit, quo universi qui ubique congregati erant Episcopi, ad suas sedes dimittentur, ut consueto more divino cultui intervirent, nulla re circa fidem innovata. Et hoc quidem ejus factum magnopere laudandum est. Sed quod ad vitam ejus ac mores attinet, mollis fuit ac dissolutus, & deliciis ac sædis voluptatibus addictus. Ad hæc alienæ pecuniæ tam vehementi cupiditate flagrabat, ut iniqui quæstus causâ cuncta divenderet; ac ne in sacerdotiis quidem divinum numen revereretur, quæ obviis quibusque pretio vendebat, venalia hæc etiam publicè proponens. Cumque duobus contrariis vitiis, audacia & ignavia implicatus teneretur, primum quidem Justinum cognatum suum ad se evocavit, qui in magna gloria apud omnes erat, tum ob peritiam rei militaris, tum ob

Ggg ij

reliquas quas gesserat dignitates. Is autem ad Danubium morabatur, & Abaros à transitu fluminis arcebat. Sunt autem Abari, Scytharum gens in plaustris degentium, qui campos ultra Caucasum fitos incolebant. Hi cum à Turcis, finitimis suis, gravi detrimento affecti essent, relictis sedibus suis universi cum uxoribus ac liberis ad Bosporum venerunt. Deinde relictis littoribus Euxini Ponti, ubi multæ quidem barbaræ habitant gentes; urbes verò & castra ac stationes quædam à Romanis conditæ sunt, cum aut milites veterani, aut coloni ab Imperatoribus eò deducti essent: ulterius progressi sunt, cum omnibus barbaris qui in itinere occurrerent, depugnantes. Tandem verò cum ad ripas Danubii pervenissent, Legatos ad Justinum miserunt. Ex his igitur locis accersitus est Justinus, tanquam accepturus ea quæ inter ipsum atque Imperatorem Justinum pacta fuerant. Nam cum ambo seculari fastu ac potentia inter se pares essent, & ad utrumque ex æquo imperium propendere videretur, post multas disceptationes id inter ipsos convenerat, ut is qui ad Imperium pervenisset, alteri proximum locum concederet. Quò scilicet in secundo Imperii gradu constitutus, primas præ reliquis omnibus ferret.

Μεγάλη τιμή ποιεῖται, ἀμφὶ τὸν ἴσον τῶν διαβίβας ποιούμενον, καὶ τὰς τῶν ἀλλοτρίων διαβάσας ἀνείργοισιν. ἔστι δὲ ἡ σκυθικὴ αἰαροὶ τῶν ἀμαξοδίων, τῶν ὑπὲρ τὸν καυκάσον τὰ ἐπέκεινα πεδία νεμομένων, οἱ αὐτοὶ γαίνωντας τέρκως πασούδι πεφουγότες, ἐπεὶ κακῶς πρὸς αὐτὰν ἐπεπόνθησαν, ἐπιταβόασον ἀφίκοντο. καὶ τὴν ἥϊονα τὴν ἐξ ἡμετέρας καλεμένην πόλιν καλαλιπόνες, εἰς τὰς ἡμέρας ἔστην βαρβαρικά ἐξωκίδησαν ἢ καὶ ὑπὸ ρωμαίων πόλιν τε ἔσρατόπεδα, καὶ τινες πρῶτον μὲν, ἢ καὶ ἀποικίαν πρὸς τὴν βασιλείαν ἐσλομένων, τὴν πόρρον ἐπισημῶς, πᾶσι τοῖς ἐν ποσὶ βαρβάροις ἀλλοτρίοις, μέχρις ἂν τὰς ἥϊονας τὴν ἴσον καταλήφασιν, καὶ πρὸς ἰστανίον ἐπιστρέψαντες. οἱ αὖτε δὲ ἰστανίον μὲν ἐπέπεμψεν ἡ δὲ δὴ δὲν ὀφείλων τῶν συγκεκριμένων αὐτῶν τῶν ἀντοκράτορι ἐξίσιν ἀπολαύσαι. ἐπεὶ δὲ ἀμφὶ τῶν ἀπλησίων καλεσηκῶν τῶν τῶν βίβας φαλασίων, καὶ ἐπὶ ἀμφὶ τὴν βασιλείαν ἐπιπῶρθε, σωήτην μὲν πολλὰ τὰ ἀμφοτέρωθεν, ὡς τὸν ἐς τὴν βασιλείαν παρῶν, τὴν δὲ δόξιν χάραν θαλίαν δέξαι, ἢ ἐκ τῶν δόξιν τῆς βασιλείας τὰ πρῶτα τῶν ἀλλῶν ἀποφέρειν.

CAP. II.

De cade Justinii, cognati Imperatoris.

IGITUR Imperator Justinus Justinum, in speciem quidem summa cum humanitate ac benevolentia excepit. Mox varias subinde causas comminiscens, paulatim satellites ei detrahit ac domesticos & corporis custodes: vetuitque ne ad ipsum visendum procederet: ipse enim sedebat domi. Tandem verò jussu Imperatoris Justinii in magnam civitatem Alexandriam amandatus est, atque illic nocte intempesta cum in lecto decumberet, miserandum in modum interfectus est: ob benevolentiam in rempublicam & ob res præclare in bello gestas, hanc mercedem referens. Nec prius Justinus Imperator & conjux ejus Sophia furorẽ suum remiserunt, aut conceptam adversus Justinum iram expleverunt, quàm Justinii caput præcisum vidissent, ac pedibus suis proculcassent.

Κεφ. β΄.

Περί τῆς ἰστανίον ἀποικίας ἀπὸ ἀνακίστου.

Μεγάλη τιμή ποιεῖται τῆς ἐξ ἡμετέρας ἀπὸ τῆς ἀπλησίων οἰκισίας τὸν ἰστανίον δὲ ἐξιστάμενον, καὶ καὶ μικρὸν αἰτίας ἐπιπλάτων, ἔστι δὲ ἡ ἰστανίον καὶ δορυφορὸς καὶ σωμαλοφύλακας παραμεμεῖνον, τὰς τε παρὰ αὐτῶν πρῶτον ἐργων. καὶ τῶν οἰκῶν ἐς τὴν ἀλεξάνδρειαν μεγάλῃ ἰστανίον δόξιν ἐσοικίσει πόλιν. αὐτῶν τε ἀπλησίων ἀναγείνεται πόρρον τῶν νηλίων, ἐπὶ κληρονομίας ὑπάρχων, ταύτην ἀμοιβὴν τῆς ἐπὶ τὸ πολίτευμα εὐνοίας, καὶ τῶν ἐς αὐτὸν πόρρον ἀνδραγαθημάτων κομισάμενον, καὶ ἐπὶ πρῶτον ἀνείσαν τὴν θυμῶν, ἢ τῆς ζήλοιο μίνιδος ἐνεφορήθησαν, μέχρις ἂν τὴν κεφαλήν ἀποδητήσαν αὐτὸς τε, καὶ ἡ τῆς σφαιροειδοσφίαι ἐθεάσαντες, καὶ τοῖς ποσὶ δέξιν λάλῃσαν.